

TÜZÜKLER

1. Tekel Dışı Bırakılan Patlayıcı Maddelerle Av Malzemesi ve Benzerlerinin Üretimi, İthalı, Taşınması, Saklanması, Depolanması, Satışı, Kullanılması, Yok Edilmesi, Denetlenmesi Usul ve Esaslarına İlişkin Tüzük
2. Sahil Güvenlik Komutanlığının İdari ve Adli Görevlerine İlişkin Tüzük
3. Uluslararası Sağlık Tüzüğü
4. Posta Tüzüğü
5. Hayvan Rehni Tüzüğü
6. Sivil Savunma ile İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü
7. Tıbbi Deontoloji Nizamnamesi
8. Zirai Mücadele İlaç ve Aletleri Hakkında Nizamname
9. Gıda Maddelerinin ve Umumi Sağlığı İlgilendiren Eşya ve Levazımın Hususi Vasıflarını Gösteren Tüzük
10. Şehir ve Kasabalardaki Mahalle Muhtar ve İhtiyar Kurulları Tüzüğü
11. Gemilerde Yolcuların Sıhhi Emniyeti Hakkında Nizamname
12. Belediye Mezarlıkları Nizamnamesi
13. Hudut Teşkilatının Vazifelerine ve Gümrük Muhafaza Teşkilatının Kaçakçılığın Men ve Takibi Hususunda Mıntıklarındaki Valilerle Vazife Münasebetlerine Dair Nizamname
14. Millî Müdafaa Mükellefiyeti Nizamnamesi
15. İskân Muafiyetleri Nizamnamesi
16. Hayvan Sağlık Memurları Mektebi ve Bu Memurların Vazife ve Salahiyetleri Hakkında Nizamname

TEKEL DIŞI BIRAKILAN PATLAYICI MADDELERLE AV MALZEMESİ VE BENZERLERİNİN ÜRETİMİ, İTHALİ, TAŞINMASI, SAKLANMASI, DEPOLANMASI, SATIŞI, KULLANILMASI, YOK EDİLMESİ, DENETLENMESİ USUL VE ESASLARINA İLİŞKİN TÜZÜK

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi :	14/8/1987, No : 87/12028
Dayandığı Kanunun Tarihi :	9/5/1955, No : 6551
Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi :	29/9/1987, No : 19589
Yayımlandığı Düsturun Tertibi :	5, Cildi : 27, S. 1154

ALTINCI KISIM

Taşıma ve Güvenlik Önlemleri

BİRİNCİ BÖLÜM

Taşımada Genel Esaslar

Birlikte Taşıma Yasağı

Madde 57 – Dinamitler,barutlar ve kapsüller aynı taşıtta bir yerde ve birarada taşınmaz.

Bu Tüzük kapsamındaki patlayıcı maddelerin aynı vagonda veya gemi ambarında yahut motorlu ve motorsuz taşıtlarda yolcu, hayvan veya başka eşya ile bir arada taşınması yasaktır.

Güvenlik Önlemleri

Madde 59 – Patlayıcı madde yüklü taşıtların insan ve hayvan topluluklarının buldukları yerlerde bekletilmesi yasaktır. Demiryolu istasyonlarında, limanlarda ve hava limanlarında patlayıcı maddelerin yükleme ve boşaltma işlemleri öncelikle ve bekletilmeden yapılır ve yüklenen taşıtların yükleme ve boşaltma yerlerinden derhal uzaklaştırılması sağlanır.

İKİNCİ BÖLÜM

Karayoluyla Taşıma

Taşımada istifleme ve araçlarda aranacak teknik özellikler

Madde 60 – Patlayıcı maddelerin karayollarında taşınmasında ambalajların darbe ve çarpmalardan korunması ve düşürülmemesi için önlemler alınır. Taşıma sırasında taşıtın hızı, tehlikeli madde taşıyan araçlar için öngörülen hız sınırlamalarını aşmamak üzere, görüş, yol, hava ve trafik durumuna göre bir tehlike oluşturmayacak düzeyde tutulur.

Patlayıcı maddeler, hayvan gücüyle çekilen taşıtlarla taşınmaz.

SAHİL GÜVENLİK KOMUTANLIĞININ İDARİ VE ADLİ GÖREVLERİNE İLİŞKİN TÜZÜK

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 16/7/1985, No : 85/9709

Dayandığı Kanunun Tarihi : 9/7/1982, No : 2692

Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi : 7/8/1985, No : 18835

Yayımlandığı Düsturun Tertibi : 5, Cildi: 24, S.2194

BİRİNCİ BÖLÜM

Kapsam ve İdari Görevler

Liman sınırları dışındaki idari görevler :

Madde 3 – Sahil Güvenlik Komutanlığının liman sınırları dışındaki idari görevleri aşağıda gösterilmiştir.

E – Deniz araçlarıyla yapılan hayvan taşımalarında menşe şahadetnamesi ve veteriner sağlık raporu bulunup bulunmadığını incelemek, bu araçlarda bulaşıcı ve salgın hayvan hastalığı veya nedeni bilinmeyen hayvan ölümü görüldüğünde veya haber alındığında yerel mülkiye amirliğine veya hükümet veteriner hekimine ve zorunlu hallerde en kolay haberleşilebilecek mülkiye amirliğine haber vermek,

ULUSLARARASI SAĞLIK TÜZÜĞÜ

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 27/12/1972, No: 7/5578

Dayandığı Kanunun Tarihi : 10/3/1954, No: 6368

Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi : 25/4/1973, No: 14517

Yayımlandığı Düsturun Tertibi : 5, Cildi : 12, S. 1701

BAŞLIK I - TANIMLAR

MADDE 1

Bu Tüzüğün uygulanmasında:

"Bulaşık bölge" ülkesinde hastalığın bulunduğunu bildiren sağlık yönetimi, salgınla ilgili ilkelere dayanılarak tarif edilen bir bölge demektir ve mutlaka idari sınırlara uyması gerekmez. Bu bölge, ülkesinin öyle bir parçasıdır ki, halkın özellikleri (yoğunluğu, hareketi) ile vektörler ve rezervuar hayvanlar potansiyeli nedeniyle, bildirilen hastalığın yayılmasına elverişli olabilir.

BAŞLIK II - BİLDİRİMLER VE SALGINLA İLGİLİ BİLGİLER

MADDE 7

2 - Bulaşık bir bölge, hastalığın yeniden çıkmasını ya da başka bölgelere yayılma olanağını önlemek için bütün koruyucu tedbirler alındığı ve bunlar sürdürüldüğü zaman; ve c) i) Evcil kemiriciler ve basında son bulaşık hayvanın bulunması ya da yakalanmasından beri bir ay geçtiği zaman;

ii) Yaban kemiriciler ve basında, uluslararası trafik için bir tehdit olabilecek, liman ya da hava limanlarının oldukça yakınında hastalık görülmeden üç ay geçtiği zaman yeniden esen duruma gelmiş sayılabilir.

BAŞLIK - III SAĞLIK ÖRGÜTÜ

MADDE 20

1 - Her liman ile her hava limanının çevresi içindeki alan gelişmiş ve gelişmemiş Aedes aegypti'den ve sıtma veya uluslararası trafikte salgınla ilgili bir önem taşıyan öbür hastalıkların taşıyıcısı sivrisineklerden arı tutulur. Bu amaçla çevrenin dolayında en az 400 metrelik bir uzaklığa kadar uzanan bir korunma kuşağında sivrisinekleri yok etme tedbirleri düzgün olarak uygulanır.

2 - Bu maddenin 1 inci fıkrasında sözü geçen hastalığı taşıyıcıların bulunduğu bir bölge içinde ya da böyle bir bölgenin hemen yakınında bulunan bir havalimanının direkt transit bölgesi içinde bulunan ve ister insanları ister hayvanları barındırmak için ayrılmış olan bütün yerler sivrisineklere karşı korunur.

3 - Bu maddenin amaçları için bir hava limanının çevresinden maksat, havalimanının yapıları ile uçakların durmasına yarayan ya da yarayacak olan yeryüzü ya da su yüzünün bulunduğu bölgeyi çevreleyen çizgi demektir.

4 - Sağlık yönetimleri, yılda bir kez olmak üzere Örgüt'e liman ve hava limanlarının uluslararası trafik için salgınla ilgili yayıcılardan ne derecede arı tutulduklarına ilişkin bilgiler verirler.

BÖLÜM V

Yüklerin, malların, bagajların ve postanın uluslararası taşınmasına ilişkin tedbirler

MADDE 49

2 - Posta paketlerine, ancak içerisinde:

d) birkez ülkeye girdiği ya da yerleştiğinde insan hastalıklarının yayıcıları olabilecek böcekler veya başka canlı hayvanlar; bulunuyorsa, sağlık tedbirleri uygulanabilir.

POSTA TÜZÜĞÜ

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 27/3/1973, No: 7/6156

Dayandığı Kanunun Tarihi : 2/3/1950, No : 5584

Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi : 12/4/1973, No : 14505

Yayımlandığı Düsturun Tertibi : 5, Cildi: 12, S. 1909

ONALTINCI BÖLÜM

Yasaklar

Posta ile gönderilmesi yasak şeyler ve istisnaları:

Madde 121 – A - Aşağıda gösterilen maddelerin posta ile gönderilmesi yasaktır:

f) Canlı hayvan ve böceklerle kurutulmuş veya başka suretle muhafazası sağlanmış olanlar dışındaki cansız hayvanlar ve böcekler (Ancak arı, ipek böceği ve sülüklerle Sağlık ve Sosyal Yardım ve Tarım Bakanlıklarınca gönderilmesine izin verilen ve tehlikeleri önlenmiş bulunan canlı böcekler kabul olunur).

Yasak maddelere uygulanacak işlemler:

Madde 123 –

B) 1 - 121 inci maddenin (A) fıkrasının (a) bendinde yazılı tehlikeli maddeler postaya verilirken görülürse kabul edilmez.

Ara merkez ve varış yerinde görülenlerden:

6 - 121 inci maddenin (A) fıkrasının (f) bendinde belirtilen, canlı ve cansız hayvanlar ve böceklerden yanlışlıkla kabul edilmiş olanlar görüldükleri yerde yok edilir ve bir tutanak düzenlenir.

Varış yerine kadar gelmiş olanlardan, alıcısının müracaatına kadar saklanmasında bir sakınca görülmeyen ve ilgili kanun, tüzük, yönetmelik ve kararlar hükümlerinde teslimine mani bir kayıt bulunmayanlar, sahiplerine teslim edilir. Alıcısına teslimine cevaz verilmemiş olanlar yok edilerek bir tutanak düzenlenir.

PTT'nin kabule mecbur olmadığı maddeler:

Madde 124 – PTT, kolay kırılabilen veya eksik ve yetersiz ambalaj edilen yahut tabiatları gereğince kolayca bozulabilecek veya hasara uğrayabilecek ve fena kokular yayabilecek maddeleri belirtilen ölçülere uysa bile, kabul zorunda değildir.

Ancak, adli tıp ve benzeri yetkili yerlere, kuduz ve hayvan sağlık kurumlarına tahlil veya incelenmek amacıyla gönderilen, insan ve hayvan organ ve salgıları gibi fena koku ve mikrop yapabilecek maddeler, koku ve mikropların sızmasına imkan vermeyecek mahfaza ve ambalajlar içinde olmak şartıyla, koli olarak kabul edilebilir. Bu gibi gönderilerin ambalajları üzerine ve yollama kağıtlarına "Bozulabilir" veya "Kokan maddedir, açılması tehlikelidir" yazılarını taşıyan bir etiket yapıştırılır veya bu yazılar göze çarpacak büyüklükte yazılır. Herhangi bir sebeple yolda akan veya fena koku yayan maddeler hakkında yapılacak işlemin esasları ilgili bakanlıklarla birlikte düzenlenir.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Silah taşıma yetkisi :

Madde 178 – PTT, görevleri esnasında vahşi hayvanlara ve her türlü tehlikeye karşı koymak üzere hat bakıcılarıyla şehir dışına çıkan gezici memur, dağıtıcı ve ulaklara silah verebilir.

Verilen silahlar, memuriyet yeri olan şehir ve kasabaların içinde taşınmaz.

HAYVAN REHNİ TÜZÜĞÜ

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 24.8.1965, No : 6/5165

Dayandığı Kanunun Tarihi : 17.6.1926, No : 743

Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi : 16.9.1965, No : 12102

Yayımlandığı Düsturun Tertibi : 5, Cildi : 4, S. 3444

BİRİNCİ KISIM

Genel Hükümler

I. Hayvan üzerinde teslimsiz rehin tesisi

Madde 1 – Medeni Kanununun 854 üncü maddesi gereğince, hayvan üzerinde teslimsiz rehin tesisi, bu Tüzük hükümlerine tabidir.

II. Rehin alacaklısı

1. İzin

Madde 2 – (Değişik birinci ve ikinci fıkralar : 24.6.1986 - 86/10746) Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası ve kooperatifler ile özel kanunları veya Türk Ticaret Kanunu gereğince tüzel kişiliğe sahip bir itibar müessesesi olarak kurulmuş bulunan sermaye şirketleri, merkezlerinin bulunduğu yerdeki valilikçe izin verilmek şartıyla, Medeni Kanununun 854 üncü maddesi gereğince rehin alacaklısı olabilirler.

İzin, bu müesseselerden itimada değer olan ve rehin hakkı yanında kefalet, müteselsil sorumluluk ve benzeri teminat almayacaklarını taahhüt edenlere verilebilir. Ancak, Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasının rehin hakkı yanında kefalet, müteselsil sorumluluk ve teminat alması izin verilmesine engel teşkil etmez.

İzin kararı, masrafı ilgili müesseseden alınarak valilikçe Resmi Gazete ile derhal yayınlanır.

İzin alındıktan sonra ikinci fıkra hükmüne uygun hareket etmeyen müesseseye, verilen izin valilikçe geri alınır.

2. İzin verilen müesseselerin sicili

Madde 3 – Yukarıki maddeye göre izin verilen müesseseler merkez ve şubelerinin bulunduğu illerin merkezlerindeki ticaret sicili memurluklarında, Adalet Bakanlığınca yapılacak yönetmeliğe göre tutulacak bir sicile kaydedilir.

İzin veren valilik, durumu kayıt yapılmak üzere o il merkezindeki ticaret sicili memurluğuna ve izin verilen müessese merkezince isimleri bildirilecek şubelerin bulunduğu illerin merkezlerindeki ticaret sicili memurluklarına duyurur.

Bu maddedeki sicilin tutulmasını ticaret sicili memurunun bağlı bulunduğu mahkeme hakimi veya başkanı gözetir.

III. Hayvan rehni sicilini tutan daire

Madde 4 – Hayvan rehni sicili icra dairelerinde tutulur.

Bir asliye mahkemesinin yargı çevresi içinde birden çok icra dairesi varsa, sicili tutma görevi Adalet Bakanlığınca belirtilecek icra dairesine atılır.

IV. Sicil defteri

Madde 5 – Hayvan rehninin kaydı için üç bölümlü bir sicil defteri tutulur.

Birinci bölüme hayvan rehinleri tarih sırası ile kaydedilir. İkinci ve üçüncü bölümler fihrist bölümleridir.

İkinci bölüm, rehin veren gerçek kişi ise soyadının, tüzel kişi ise ünvanının; üçüncü bölüm, rehin alacaklısının ünvanının ilk harfine göre tutulur.

Sicil defterinin örneğini Adalet Bakanlığı bir yönetmelikle tesbit eder.

V. İtiraz hakkı

Madde 6 – İcra memurunun, hayvan rehni sicilinin tutulmasına ilişkin işlemleri aleyhine Adalet Bakanlığınca itiraz edilebilir.

İtiraz üzerine, gerekirse ilgili belgelerin asıl veya örneklerinin de getirilmesi ve lüzumlu bilginin toplanması suretiyle bakanlıkça verilecek karar, işlemi yapan icra memurluğuna ve itiraz eden kişiye tebliğ edilir. Bakanlığın kararı kesindir. İlgililer, bu karar aleyhine Danıştay'a başvurabilir.

VI. Sicilin denetlenmesi

Madde 7 – Hayvan rehni sicili, yılda en az bir defa, sicilin bulunduğu yerdeki Cumhuriyet Savcısı tarafından teftiş edilir ve teftiş sonucu bir raporla Adalet Bakanlığınca bildirilir.

VII. Sicilin aleniliği

Madde 8 – Hayvan rehni sicili alenidir. Menfaati bulunan herkes sicilde bir kayıt bulunup bulunmadığı ve varsa mahiyeti hakkında sözlü veya yazılı bilgi verilmesini sicili tutan memurdan isteyebilir.

İKİNCİ KISIM

Sicile Kayıt

I. Kaydın yapılacağı yer

Madde 9 – Hayvan rehni, rehnedilen hayvanın mütat olarak bulunduğu yerdeki icra memurluğunda tutulan sicile kaydedilir.

Hayvanın mütat olarak bulunduğu yer sahibinin isteği ile devamlı şekilde bakılıp tutulduğu yerdir. Bu yerin neresi olduğu, o yer veterinerliğince verilecek bir belge ile belirtilir.

Hayvanın mütat olarak bulunduğu yerin tesbitinde veterinerlikçe tereddüt edilen hallerde, hayvan sahibinin ikametgahının bulunduğu yer kayıt mahallidir.

Hayvanların yaylağa ve kışlağa çıkarılması mütat olan hallerde, yaylak ve kışlak, yılın diğer aylarında hayvanın bakılıp tutulduğu yerden ayrı bir icra memurluğunun yetki çevresinde ise, hayvan rehni, yaylak ve kışlağın bulunduğu yerlerde tutulan hayvan rehni sicillerine de kaydedilir. Bu şekilde mükerrer kayıt yapıldığı, her sicile ait defterin birinci bölümünün özel hanesine işaret edilir.

Bu sicillerden birine kayıt, rehin hakkının doğması için kafidir.

II. Özel kayıt

1. Kaydın yapılması

Madde 10 – Rehin verenin ikametgahı, sicile kayıt sırasında, rehnedilen hayvanların mütat olarak bulunduğu yerden başka bir icra memurluğunun yetki çevresi içinde ise veya ikametgah, kayıt yapıldıktan sonra başka bir yere nakledilirse, 9 uncu maddenin birinci fıkrasında gösterilen icra dairesi kaydın bir örneğini rehin verenin ikametgahının bulunduğu yer icra dairesine gönderir.

Rehin verenin ikametgahı icra dairesi, kendisine gönderilen kayıt örneğindeki hususları, asıl kaydın yapıldığı yer ile kayıt numarasını ve tarihini de özel hanesine işaret etmek suretiyle sicil defterinin birinci bölümüne kaydeder.

Rehin verenin ikametgahı, özel kaydın yapıldığı yerden başka bir mahalle nakledilirse, hayvanların mütat olarak bulunduğu yer dışında olmak şartıyla, bu yeni mahalde, yukarıki fıkralar gereğince, yeniden bir özel kayıt yapılır.

2. Kayıt yenilenmesini, kaydın değiştirilmesini veya düzeltilmesini yahut silinmesini bildirme

Madde 11 – Asıl kaydın bulunduğu yer icra dairesi, kaydın 15 inci maddeye göre yenilendiğini, 16 ncı maddeye göre değiştirildiğini veya 17 inci maddeye göre düzeltildiğini yahut 18 inci maddeye göre silindiğini, sicile işlemek üzere, 9 uncu maddenin dördüncü fıkrası ile 10 uncu maddede sözü geçen icra dairelerine bildirilir.

14 üncü madde gereğince yeniden tescil yapıldığının bildirilmesi halinde, rehin verenin ikametgahındaki icra dairesi, bunu sicile değişiklik olarak işaret eder.

III. Kayıt isteği

Madde 12 – Sicile kayıt, aşağıdaki fıkralar gereğince icra memuruna verilecek, kayıt isteğini kapsayan ve her iki tarafça yahut noterde düzenlenmiş vekaletnameye dayanılarak vekillerince imzalanmış bir beyanname ile yapılır.

Rehin tesisi hakkındaki anlaşma noterde düzenlenmişse, beyanname, her iki tarafça veya noterde düzenlenmiş vekaletname ile yetkili vekillerince yahut sadece rehin veren kimse tarafından veya vekilince verilir.

Rehin tesisi hakkındaki anlaşma noterde düzenlenmemişse, beyannamenin, her iki tarafça veya noterde düzenlenmiş vekaletname ile yetkili vekillerince, icra memuruna verilmesi gerekir. İcra memuru taraflar ve vekillerinin kimliklerini tesbit etmeden kaydı yapmaz.

Yukarıki fıkralarda geçen beyannameye, varsa anlaşmayı gösteren noter senedinin aslı veya örneği ile 9 uncu maddenin ikinci fıkrasında sözü geçen veterinerlik belgesi ve rehin verenin ikametgahını gösterir belge eklenir.

Beyanname, rehin tesisi hakkında noterde düzenlenmiş anlaşma ile vekaletname örnekleri ve veterinerlik belgesi, rehin verenin ikametgahını gösterir belge, kaydın dayanağı olarak sicilin tutulduğu icra dairesinde saklanır.

Beyannameler, Adalet Bakanlığınca hazırlanacak yönetmelikteki örneğine göre bastırılır.

IV. Kaydın muhtevası

Madde 13 – Hayvanlar, sicile; değeri, nev'i cinsiyeti ve özel alametleri (Soy, yaş, renk gibi sair belirtici nitelikler) gösterilmek suretiyle ayrı ayrı kaydedilir.

V. Mütat olarak bulunulan yerin değişmesi halinde yeniden kayıt

Madde 14 – Hayvanın mütat olarak bulunduğu yerin değiştirilmesi halinde, bu yer başka bir icra dairesinin yetki çevresine giriyorsa, rehin veren, yeni yerdeki veterinerlikten alacağı belgeyi de göndermek suretiyle durumu, rehni kaybetmiş olan icra dairesine derhal bildirmek zorundadır. Bu icra dairesi, hayvanın mütat olarak bulunduğu yerde değişiklik olduğunu yeni yerdeki icra dairesine bildirir ve kaydın bir örneğini dayanağı belgelerle birlikte gönderir.

Yeni yerdeki icra dairesi hayvan rehnini sicile kaydeder ve kaydın yapıldığını eski kaydın bulunduğu yer icra dairesine bildirir.

Eski kaydın bulunduğu yer icra dairesi, bu bildirme üzerine sicildeki kaydı siler.

VI. Kaydın yenilenmesi

Madde 15 – Sicili tutan icra memuru, 9 uncu maddenin birinci ve üçüncü fıkralarına göre yapılmış ve 3 yılı doldurmuş bulunan kayıtların ilgilileri olan rehin alacaklılarına, her yılın Kasım ayında, o yıl sonuna kadar yenileme isteğinde bulunmadıkları takdirde, kaydın silineceğini tebliğ eder.

Rehin alacaklısı bu süre içinde kaydın yenilenmesini isterse, hayvan rehni yeniden kaydedilir ve eski kayıt silinir.

Yenileme isteği süresinde yapılmazsa kayıt re'sen silinir.

VII. Değişikliklerin kaydı

Madde 16 – Rehin veren ve rehin alacaklısı anlaşarak rehne esas teşkil eden akitte değişiklik yaparlarsa ve ezcümle rehnedilen hayvanı değiştirirlerse, iki tarafın birlikte yahut sicilde yapılacak değişikliğin hukuki sonucu hakkını takyit eden tarafın tek başına isteği üzerine, 12 inci maddedeki usule göre, sicil kaydı, akdi duruma uygun hale getirilir.

Mahkeme veya icra ve iflas dairelerinin bildirdiği değişiklikler, tarafların isteği olmaksızın kaydedilir.

VIII. Sicildeki hataların düzeltilmesi

Madde 17 – Sicile kayıt düşürülürken, kayda esas teşkil eden belgelerden açıkça anlaşılan bir yazı veya rakam hatası yapılmışsa, sicili tutan memur, bu maddi hatayı re'sen veya tarafların isteği üzerine düzeltir. Düzeltme sırasında, yanlış kelime veya rakam yatay bir çizgi ile okunabilir şekilde iptal edilerek üstüne doğrusu yazılır. Sicil defterinin düşünceler hanesinde düzeltmenin sebebi ve tarihi gösterilir.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Kaydın silinmesi

I. Kayıt silmeyi gerektiren haller

Madde 18 – Hayvan rehni sicilindeki kayıt, aşağıdaki hallerde silinir.

- a) Rehin alacaklısı kaydın silinmesine yazılı olarak müsaade etmişse,
- b) Kesinleşmiş bir mahkeme hükmü ile hayvan rehninin mevcut olmadığı veya ortadan kalktığı sabit olursa,
- c) Hayvan rehni, rehnin paraya çevrilmesi yolu ile sona ermişse,
- d) 14 üncü maddeye göre yeni bir kayıt tesis edilmişse,
- e) 15 nci madde gereğince kayıt yenilenmiş veya süresi içinde kayıt yenileme isteğinde bulunulmamışsa,

II. Özel kaydın silinmesi

Madde 19 – 10 uncu maddenin son fıkrasına göre kayıt yapılması halinde 9 uncu maddenin birinci fıkrasında gösterilen asıl kaydın bulunduğu icra dairesi, eski ikametgahtaki özel kaydın silinmesi için durumu, bu yer icra dairesine bildirir.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Sicili tutan icra dairelerinin bildirme görevi

İlgililere bildirme

1. Kaydın tesisini bildirme

Madde 20 - Hayvan rehni kaydını tesis eden icra dairesi, kayıt sırasında rehin alacaklısının veya vekilinin hazır bulunmadığı hallerde, kaydın tesisini rehin alacaklısına veya vekiline bildirir.

2. Yeni kaydın, kayıt yenilemenin ve kayıt silmenin bildirilmesi

Madde 21 – 14 üncü maddeye göre yeniden kayıt tesisi halinde yeni kaydı tesis eden icra dairesi, durumu rehin alacaklısına bildirir.

15 inci madde uyarınca kayıt yenilenmiş veya silinmişse, yenileme veya silme işlemini yapan icra dairesi, durumu rehin alacaklısına, rehin verene ve rehin üçüncü bir şahıs tarafından verilmişse ayrıca borçluya bildirir.

BEŞİNCİ KISIM

Çeşitli hükümler

I. Rehnedilen hayvandaki ayıp

Madde 22 – Hayvan rehni sicile kaydı sırasında 12 nci maddeye göre verilecek beyannamede veya aynı maddede gösterilen noter senedinde rehin veren, rehnedilen hayvanın her türlü ayıptan salim bulunduğunu tekeffül etmeye mecburdur.

II. Rehnedilen hayvanın muhafazası

Madde 23 – Rehin veren, rehnedilen hayvanın canlı olarak ve kıymetinde azalma vuku bulmadan muhafazasından sorumludur.

III. Mükerrer rehin tesisi

1. Kayıt sırasında inceleme

Madde 24 – Hayvan üzerinde bu Tüzük hükümlerine göre tesis edilmiş olan rehin sona ermeden ikinci bir rehin hakkı tesis edilemez.

Rehnedilmek istenen hayvan üzerinde evvelce tesis edilmiş bir rehin hakkı bulunup bulunmadığını aramayı gerektiren haklı sebepler mevcutsa, icra memuru, veterinerlik belgesi ve rehin verenin ikametgahını gösteren belgeye göre hayvanın rehnedilmesi halinde kaydedilmesi mümkün bulunan diğer icra memurluklarından durumu sorabilir.

2. Başka bir sicildeki kayıt

Madde 25 – İcra memuru, rehni kaydettikten sonra, aynı hayvan üzerinde evvelce başka bir sicilde rehin tesis edildiğini öğrenirse, durumu, rehin verene ve rehin alacaklısına tebliğ eder.

Taraflar tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde, önceki rehni son bulduğunu, ilgili icra memurluğundan alacakları bir belge ile tevsik ederlerse, icra memuru ikinci kaydı muhafaza eder. Bu süre içinde birinci rehni kaldırılması için dava açılır ve bu hususu gösteren bir belge ibraz olunursa, icra memuru dava sonunu bekler. Önceki kaydın son bulunduğu bir belge ile tevsik edilmemiş veya ilk rehin kaydının kaldırılması için açılmış olan dava red edilmiş ve karar kesinleşmiş ise sonraki rehin kaydı silinir.

V. Hayvan rehni haciz sırasında nazara alınması

Madde 26 – Hayvan haczi sırasında, haczi yapacak olan icra memuru kendi dairesi veya o mahaldeki görevli icra dairesi tarafından tutulan sicile bakarak, borçlunun hayvanları üzerinde bir rehin hakkı tesis edilip edilmediğini re'sen araştırır. Hacedilen hayvan üzerinde rehin hakkı mevcutsa, hayvanın rehnedilmiş olduğunu, rehin borcunun miktarını, rehin hakkının tesis tarihini, gereği yapılmak üzere, haciz ve icra tutanaklarına kaydeder.

V. Tebliğ ve bildirme masraflarının ödenmesi

Madde 27 – Bu Tüzükte öngörülen tebligat ve bildirmeler, masrafları ilgililerine ait olmak üzere, 7201 sayılı Tebligat Kanununa göre yapılır.

Tebliğ ve bildirme masraflarını ödemeyenin isteği yerine getirilmez.

İlgili, dilerse tebliğ ve bildirme masrafları için peşinen bir miktar para öder.

İcra memuru, bu madde gereğince alınan paraları kayıt için özel bir defter tutar. Yapılan sarfiyat, defterin ilgili sütununda gösterilir. Her takvim yılı başında, geçen yıla ait hesaplar kapatılarak masraf için ödenen paralardan kalan miktarlar, müfredatlı olarak yeni yılın kaydına aktarılır.

Rehin kaydının silinmesi halinde, kalan miktar, bu parayı yatırmış olana geri verilir.

Geçici Madde – Bu Tüzük gereğince tutulacak defterler ve bastırılacak beyannameler, Tüzüğün yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde, Adalet Bakanlığı tarafından hazırlatılarak, ticaret sicili memurlukları ile icra memurluklarına gönderilir. (1)

VI. Yürürlük tarihi

Madde 28 – Danıştay tarafından incelenmiş olan bu Tüzük hükümleri Resmi Gazete'de yayımı tarihinden altı ay sonra yürürlüğe girer.

VII. Yürütme

Madde 29 – Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

SİVİL SAVUNMA İLE İLGİLİ TEŞKİL VE TEDBİRLER TÜZÜĞÜ

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 5.6.1964, No : 6/3150

Dayandığı Kanunun Tarihi : 9.6.1958, No : 7126

Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi : 18.7.1964, No : 11757

Yayımlandığı Düsturun Tertibi : 5, Cildi : 3, S. 2614

DÖRDÜNCÜ KISIM

Koruyucu ve kurtarıcı diğer sivil savunma tedbirleri

İKİNCİ BÖLÜM

Önemli tesis ve ihtiyaç maddelerinin korunması ve yedeklenmesi

Madde 91 – Müesseselerde veya halk elinde bulunan hayvanların, bilhassa kendilerinden et ve diğer gıda maddeleri elde edilenlerin her türlü taarruz tesirlerine karşı korunmaları için özel tedbirler alınır.

TIBBİ DEONTOLOJİ NİZAMNAMESİ

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 13.1.1960, No: 4/12578

Dayandığı Kanunun Tarihi : 23.1.1953, No: 6023

Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi : 19.2.1960, No: 10436

Yayımlandığı Düsturun Tertibi : 3, Cildi: 41, S. 164

BİRİNCİ KISIM

Umumi kaide ve esaslar

Madde 11 – Tecrübe maksadı ile insanlar üzerinde hiç bir cerrahi müdahale yapılamıyacağı gibi aynı maksatla, kimyevi, fiziki veya biyolojik şekilde herhangi bir tedavi de tatbik edilemez.

Klasik metodların bir hastaya fayda vermeyeceği klinik veya laboratuvar muayeneleri neticesinde sabit olduğu takdirde, daha önce, mütat tecrübe hayvanları üzerinde kafi derecede denenmek suretiyle faydalı tesirleri anlaşılmış olan bir tedavi usulünün tatbikı caizdir. Şu kadar ki, bu tedavinin tatbik edilebilmesi için hastaya faydalı olacağının ve muvaffakiyet elde edilmemesi halinde ise mütat tedavi usullerinden daha elverişsiz bir netice alınmayacağı muhtemel bulunması şarttır.

ZİRAİ MÜCADELE İLAÇ VE ALETLERİ HAKKINDA NİZAMNAME

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 27.12.1958, No: 4/11142

Dayandığı Kanunun Tarihi : 15.5.1957, No: 6968

Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi : 4.2.1959, No: 10126

Yayımlandığı Düsturun Tertibi : 3, Cildi 40, S. 110

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ham madde ve ilaçların piyasaya arz ve satışı

İKİNCİ FASIL

İlaçların satışa arz şekilleri

Madde 42 – Her ilaç ambalajının üzerinde Türkçe yazılmış ve harici tesirlerle bozulmayan bir etiketin bulunması ve bu etiketin aşağıda yazılı hususları ihtiva etmesi mecburidir.

j) İlacın insanlara, ehli hayvanlara balıklara, bal arılarına, faydalı böceklere ve kültür nebatlarına zehirli tesiri bulunup bulunmadığı;

GIDA MADDELERİNİN VE UMUMİ SAĞLIĞI İLGİLENDİREN EŞYA VE LEVAZIMIN HUSUSİ VASIFLARINI GÖSTEREN TÜZÜK

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 4/8/1952, No : 3/15481

Dayandığı Kanunun Tarihi : 24/4/1930 No : 1593

Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi : 18/10/1952, No : 8236

Yayımlandığı Düsturun Tertibi : 3, Cildi : 33, S : 1809

BİRİNCİ BÖLÜM

Umumi Hükümler

Madde 12 – Gıda maddelerinin konulduğu, satıldığı veya muhafaza edildiği yerlerdeki zararlı hayvanları ve tüfeplatı itlaf etmek için, arsenik veya mürekkebatı, potasyum siyanür, baryum silikat, sülfür, talyum emlahı, istiriknin gibi zehirli kimyevi cisimlerin istimali yasaktır. Bu gibi cisimler ile muamele edilmiş olan mahallerde mevcut gıda maddeleri, sıhate az veya çok zarar verecek derecede bozuk sayılır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Etler

Kasaplık Hayvan Etleri, - Kümes Hayvanları Etleri, - Balık Etleri

KISIM: III

Kümes Hayvanları Etleri

Madde 143 – Tavuk, hindi, kaz, ördek gibi hayvanların etleridir. Bu hayvanlar hususi satış yerlerinde diri olarak bulundurulabilecekleri gibi kesilmiş vetemizlenmiş olarak da satılabilirler.

Etleri yenilmek üzere satışa arzedilen her türlü kümes hayvanlarının tamamıyla sağlam ve sıhate olmaları ve kafi derecede beslenmiş bulunmaları lazımdır. Kesilmiş ve temizlenmiş olan kümes hayvanları, temiz ve serin yerlerdeasılı olarak satışa arzedilecekler ve üzerlerinde hangi nevi kümes hayvanı eti olduğunu bildirir birer madeni etiket bulunacaktır.

YEDİNCİ BÖLÜM

Yumurta ve Yumurta Konserveleri

KISIM : I

Taze Yumurta - Konserve Yumurta - Saklanmış

Yumurta - Yumurta Konserveleri

Madde 208 – Yalnız kabuğu çatlayıp da içi bozulmamış ve akmamış yumurtalar satılabilirler. Kısmen akmış, içi bozulmuş ve lekeler husule gelmiş kirli olan yumurtalar insan gıdası olarak satılamazlar. Bunlar gıda imalı sanayiinden başka diğer sanayide ve hayvan beslenmesinde kullanılmak üzere ve kırık olarak satılabilirler.

Madde 209 – Sarısının içine boya mahlülleri şırınga etmek veya yumurtlayan hayvanları suni olarak boyanmış gıdalarla beslemek suretiyle yumurthıyacağı yumurtaların sarılarını boyamak yasaktır.

OTUZSEKİZİNCİ BÖLÜM

İnsektisit, Rodentisit ve Mollusisitler

Ek Madde 3 – (Ek: 21/4/1971 - 7/2235 K.) Satışa çıkarılan insektisit, rodentisit ve mollusisitlerin ambalajları üzerinde imalatçı firmanın adı, adresi, imalat seri numarası,

formülün ihtiva ettiği maddeler ve miktarları, Sağlık Bakanlığından aldığı izin tarih ve numarası, hangi zararlılara karşı kullanılacağı, kullanılma şekli, insan ve evcil hayvanlar için toksit doz miktarları, antidotu, zehirlenme ihtimaline karşı ve zehirlenme halinde alınacak tedbirler yazılacak, ayrıca kullanılmış ambalajların içersine yenilecek ve içilecek maddelerin konulmaması ve ambalaj muhtevasının gıda maddeleriyle temas ettirilmemeleri hususları kırmızı yazı ile belirtilecektir.

ŞEHİR VE KASABALARDAKİ MAHALLE MUHTAR VE İHTİYAR KURULLARI TÜZÜĞÜ

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi :	4/4/1945, No : 3/2412
Dayandığı Kanunun Tarihi :	10/4/1944, No : 4541
Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi :	26/4/1945, No : 5991
Yayımlandığı Düsturun Tertibi :	3, Cildi : 26, S. 266

BÖLÜM : 4

Mahalle muhtar ve ihtiyar kurullarının görevleri

Madde 32 – Mahalle muhtar ve ihtiyar kurullarının göreceği işler şunlardır:

6 – (Hayvan sirkatinin menii hakkındaki kanun) hükümlerine göre:

- Hayvanını satmak isteyenlerle hayvan satın alanlara ilmühaber vermek.
- Ödettirilmesi gereken çalınmış hayvan bedelini mahalle halkına paylaşdırmak.
- Hayvan hırsızları ve yatakları hakkında zabıt tutarak kolluğa vermek.

9 – (393) sayılı (Muzır hayvanların itlafı hakkındaki kanun) hükümlerine göre:

Hayvanların öldürülmesi için kullanılacak silah ve başka şeyleri mücadele mevsiminde mücadele kurulundan makbuz karşılığında alarak zararlı hayvanları öldürmekle ödevli bulunan şehir ve kasaba halkına dağıtmak ve mevsimin sonunda silahları ve kullanılmamış maddeleri toplayarak mücadele kuruluna teslim etmek.

16 – (1234) sayılı (hayvanların sağlık zabıtası hakkındaki kanun) hükümlerine göre haber verilmesi mecburi olan salgın ve bulaşıcı hayvan hastalıklarını haber aldığı gün hemen şehir ve kasabada bulunan resmi veteriner kurumlarından birine ve en büyük mülkiye memuruna yazı ile bildirmek.

22 – (904) sayılı (Islahı Hayvanat Kanunu) hükümlerine göre: Mahallelerinde bulunan aygır ve buğaları muayeneleri yapılmak üzere ilgili veteriner veya ziraat memurlarına bildirmek.

GEMİLERDE YOLCULARIN SİHHİ EMNİYETİ HAKKINDA NİZAMNAME

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi :	16/1/1943, No : 2/19331
Dayandığı Kanunun Tarihi :	24/4/1930, No : 1593
Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi :	28/1/1943, No : 5316
Yayımlandığı Düsturun Tertibi :	3, Cildi : 24, S. 222

BİRİNCİ BÖLÜM

Gemilerin ve yolcu mahallerinin sıhhi vasıf ve şartları

Madde 10 – Gemilerin taşıyabilecekleri yolcu ile büyük ve küçükbaş hayvan miktarı, o geminin bağlama limanının mıntaka liman reisi tarafından, usulüne tevfikan tesbit ve muayene şahadetnamelerine kaydolunur.

Hiç bir gemi, muayene şahadetnamesine yazılacak ve bu suretle tesbit edilecek istiap haddinden fazla yolcu ve hayvan alamaz.

Umumi istiap hadleri bu şekilde tesbit edilen gemilerin, güverte yolcuları ile hayvan nakline tahsis edilebilecek mahallerine, ne kadar insan ve ne kadar büyük veya küçükbaş hayvan konulabileceği, bağlama limanının münteha liman reisliği ile sahil sıhhiye tabibi tarafından müştereken tesbit edilerek, bu yerlerin görülebilecek mahallerine sabit boya ve büyük harfler ile yazılır.

Hayvan nakline tahsis edilmiş olan mahaller, hiç bir zaman yolcuya tahsis edilen ambar veya güvertenin aynı kısmında bulunamaz.

Madde 11 – Ahvali fevkaladeye maksur olmak üzere bir evvelki seferde hayvan konulan bir mahallin, mütaakıp seferde yolcuya tahsisine zaruret görülmesi halinde, bu mahallin, yolcu konmadan evvel, fenni usuller ile dezenfekte edilmesi mecburidir.

BELEDİYE MEZARLIKLARI NİZAMNAMESİ

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi :	1/7/1931, No: 11410
Dayandığı Kanunun Tarihi :	3/4/1930, No: 1580
Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi :	9/8/1931, No: 1868
Yayımlandığı Düsturun Tertibi :	3, Cildi: 12, S. 391

Fasıl: 2

Belediye mezarlıklarının tesis tanzim ve tezyini

Madde 9 – Belediyeler ölü gömülmesine tahsis olunacak mezarlıkları, Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 212 nci maddesi mucibince hariçten insan ve hayvan girmesini men için etrafını laakal iki metre irtifanda mevkiin ehemmiyetine ve belediyenin kudreti maliyesine göre taştan, tuğladan veya kerpiçten bir duvar ile muntazam bir surette tamamen çevirecekler ve bu duvarı daima iyi halde muhafaza edeceklerdir.

Fasıl : 3

Mezarlıkların inzıbatı

Madde 17 – Sarhoşların,dilencilerin, ayak satıcılarının, yanında velisi bulunmayan çocukların,beraberinde köpek ve sair hayvanat getirenlerin mezarlıklara girmesi yasaktır.

HUDUT TEŞKİLATININ VAZİFELERİNE VE GÜMRÜK MUHAFAZA TEŞKİLATININ KAÇAKÇILIĞIN MEN VE TAKİBİ HUSUSUNDA MINTIKALARINDAKİ VALİLERLE VAZİFE MÜNASEBETLERİNE DAİR NİZAMNAME

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi :	16.2.1935, No : 2/1991
Dayandığı Kanunun Tarihi :	16.7.1956, No : 6815
Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi :	12.3.1935, No : 2952
Yayımlandığı Düsturun Tertibi :	3, Cildi: 16, S. 417

KISIM : 1

Umumi hükümler

E - Gidiş, geliş

Madde 23 – Mukabil Devlet arazisi dahilinde kalan arazilerini sürmek veya ekmek veya hayvanlarını otlatmak veya sulamak gibi tarafeyn tabaasından muayyen hakları tanınmış bulunan kimseler, geçitlerden gidip gelebilirler.

Madde 24 – Hududu, her hangi bir noktasından geçebilen mülteciler veya firarilerin hüviyetleri tesbit edildikten sonra bir sevk pusulasıyla en yakın mahal- li Hükümetine teslim olunur ve haklarında Hükümetçe lazımgelen muamele yapılır.Yalnız asker firarileri Hükümete teslimden evvel, silahlarından tecrit olunur ve beraberlerinde getirdikleri hayvanlar ve teşhisi kabil miri eşya ellerinden alınır. Alınan silahlar, hayvanlar ve eşyalar gümrük muhafaza teşkilatı olan hudut- larda gümrük muhafaza kıtalarına ve olmiyan yerlerde hudut kıtasına teslim olu-nur. Bu gibi eşyanın iadeleri hakkında tarafeynce yapılmış bir ahitname varsaona göre muamele olunur.

Madde 25 – Muhaceret, Devletçe, ittihaz edilmiş usul dairesinde cereyan eder buna mütaallik işlere kapılarda bakılır. Ancak hava değişiklikleri tesiriyle veya karşı tarafın cebir

ve tazyıkına uğramak suretiyle hudut kulelerinin veya ka- rakollarının birine müracaat edeceklerin kapı mahallelerine sevkleri, can, mal ve hayvanca zayıtı mucip olacağı anlaşılırsa, bunlar kabul edilir. Gümrük muha- faza teşkilatı olan hudutlarda bunlar, gümrük muhafaza kıtalarına ve olmıyan yerlerde en yakın hudut kıtasına veya mahalli Hükümete, diğer hudutlarda ise doğrudan doğruya en yakın mahalli Hükümetine teslim olunur.

G – Hudut mıntakasında yapılacak atışlar ve avcılık

Madde 29 – Her türlü talim atışları, hududun en az iki kilometre gerisindeve hududun maküs istikametine müteveccih olmak üzere yapılır. Vahşi hayvanlara karşı yapılacak sürekl avları için daha evvel mukabil taraf kumandanına haber verilir.

KISIM : 2

Hudut mıntakasının sükün ve emniyetini bozacak hadisler vukuunda yapılacak işler

A – Hududu tecavüzde

Madde 31 – Mukabil taraftan sivil veya askerlerin toprağımıza silahlı veya silahsız tecavüzlerini gören gümrük veya hudut zabıt veya efradı veya zabıta vazifesiyle mükellef olanlar tarafından bunlara işittirecek veçhile (Dur), emriverilir. (Dur) ihtarına itaat etmeyenler hakkında evvela havaya silah atmak su-retiyle bu ihtar tekrar edilir. Gene itaat etmezlerse üzerlerine ateş açılır.(Dur), emrine itaat edenlerin, varsa silahları alınarak gümrük veya hudut alay veya müstakil tabur kumandanlığına bildirilir. (Bunlardan yolunu şaşırılmış olan veya hududu tecavüzde hiç bir fena niyeti tahakkuk etmeyenlerle bunların berabe- rinde bulunan hayvan ve sair nakil vasıtaları ve hududumuza girmiş olduğu görü-len başı boş hayvanlar, gümrük veya hudut alay veya müstakil tabur kumandanlığının müsadeseyle karşı tarafın salahiyettar hudut makamına teslim olunur.) Kasten veya tecessüs fikriyle hududu tecavüz ettiği tahkikle anlaşılan veya vaziyetle-rinden hissedilenler bir zabıt varakasiyle ve icabında yakalayan kıta zabıtıninde bunlar hakkındaki mütalaasiyle birlikte en yakın mahalli Hükümetine teslimolunurlar.

C – Şekavet, gasp, yağma ve hırsızlık hallerinde

Madde 33 – Alakadarlar vakaya vakıf oldukları andan itibaren takibe geçer ve aynı zamanda üstünlerine ve en yakın mahalli Hükümetine bildirirler. Suçlularlagasp olunmuş, yağma edilmiş, çalınmış eşya ve hayvanları ele geçirmeğe çalışırlar. Ele geçenleri bir zabıt varakasiyle en yakın mahalli Hükümete teslim ederler. Eğer hudut mıntakası içinde zabıta kuvvetleri mevcut ise, bunların işe bilfiil ve kafi bir kuvvetle vaziyed etmelerine kadar takibat devam eder.

Madde 34 – Çalınan yağma edilen ve gasp olunan eşya ve hayvanların iki taraf arasında iade ve istirdat işleri, iki tarafı ahit nanelere göre salahiyetli hudut makamları arasında hasıl olacak itilafa tabidir. Böyle bir itilaf yoksa bu gibi eşya ve hayvanlar salahiyattar makamlara makbuz mukabili teslim olunur. Eğer bu gibi eşya ve hayvanları izleri mevcut ise alakadar memurlar tarafından hududa kadar takip olunarak karşı tarafa alakadar kumandanına veya memuruna,ma-hallin gümrük muhafaza kıta kumandanı ve bu teşkilat olmıyan hudutlarda hudutkumandanı vasıtasıyla teslim edilerek müşterek bir zabıt varakası yapılır. Vakanın fail ve mütacasirleri karşı taraf ahalisinden ise o tarafın salahiyattar mülki ve askeri memurlariyle muhabere ve malların ve hayvanların istirdatı se- bepleri salahiyattar makamlar tarafından temin olunur.

MİLLÎ MÜDAFAA MÜKELEFİYETİ NİZAMNAMESİ

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 22/6/1940 No : 2/13765

Dayandığı Kanunun Tarihi : 7/6/1939 No : 3634

Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi :	27/6/1940	No : 4546
Yayımlandığı Düsturun Tertibi :	3, Cildi: 21	S. 774
BÖLÜM : 2 <i>Mükellefiyet tatbikını istemeğe salahiyyetli makamlar ve vazifeleri</i>		
Madde 11 - Muztar haller haricinde bir ailenin ve ziraat hayvanlarının yeni istihsalzamanına kadar olan yiyeceklerine mükellefiyet tatbik olunamaz.		
BÖLÜM : 3 <i>Mükellefiyet tatbik eden komisyonlar ve bunların ihzari ve icrai vazifeleri</i>		
<i>Hayvanlar:</i>		
Madde 36 – Hayvanlardan aşağıdaki arızaları göstermeyenler orduya elverişli addolunur. Bu arızalarla malül olanlarla, yaş haddinden fazla olanlar elverişli olmayan kısma ayrılır. I - Topallığı mucip derecede kemik şişleri, tedavi ve ıslahı gayri kabil ayak hastalıkları, müzmin çıkıklar, II - Beli salık (Sayı katan), sar'a, illeti sükün, kornaj, III - İki gözü kör, IV - Alelümum fitıklar, soluğan (Rie anfizemi), V - Dişleri çığneme (Madığ) fiiline mani derecede gayri muntazam fazla miktarda papağan ve noksan olanlar ve dilleri nisfından tamamen kesik olanlar.		
Madde 37 – Hayvan Sağlık Zabıtası Kanununun tesbit ettiği hastalıklardan, beygir, katır ve eşeklerde ruam ve marazı cima ile malül bulunanlar tahrir edilmez ve orduya alınmazlar. Mahalli hükümete ihbar edilirler. Lenfanjit, gurm, uyuz, piroplozmoz, şarbon ile malül bulunanlar tahrir olunurlar. Şifayab olduktan ve karantine müddetini ikmal ettikten sonra orduya alınurlar. Çift tırnaklı hayvanlardan sığır ve mandalarda: sari sıktı cenin veya tederrün ile malül bulunanlar tahrir edilmez ve orduya alınmazlar. Mahalli hükümete ihbar edilirler. Hummai kulai "Şap", şarbon, arazi cemre, sari muhiti zatürrie, piroplozmoz, pastörelloz, uyuz veya barbon ile malül bulunanlar tahrir edilirler. Şifayab olduktan ve karantine müddetini ikmal ettikten sonra orduya alınurlar. Develerde: Çiçek ve uyuz ile malül olanlar tahrir olunurlar. Şifayab olduktan ve karantine müddetini ikmal ettikten sonra orduya alınurlar. Kuduza musap olan hiç bir nevi ve cins hayvan tahrir edilmez ve orduya alınmaz. Mahalli hükümete ihbar edilir.		
<i>Her nevi at ve öküz arabaları ve kızaklar:</i>		
Madde 38 – Kullanılmıyacak derecede hurda olan ve esaslı kısımları bulunmayan arabalar ve kızaklar orduya elverişli değildir. Ufak tefek tamirlerle kullanılabilen nakil vasıtaları orduya elverişli hanesinde gösterilir. Ve noksanları tesbit edilir.		
Madde 39 – Bir arabanın vaziyetinin tesbitinde aşağıdaki esasların gözetilmesi lazımdır. a) Sandık kısmında : Yan, ön ve arka kapaklarıyla taban tahtalarının yükü taşıyabilecek şekilde olması. b) Ön kısımda : Ok, boncuk ağaçları ve haç ağacı, ön, üst ve alt yastıkları ve bunların birbirine bağlanma demir ve çemberleri bulunması, ön dingilin parçasız ve eksiz ve dingil başının poyrasına uygun olması, tekerlek başlığı, parmaklar ve ispitlerin taban demirinin tam olması. c) Orta kısmında : Makas ağacı ve özek ağacının sağlam olması. ç) Arka kısmında : Alt ve üst yastıklar, arka tekerlek teferruatı kullanılacak bir şekilde ve noksatsız olması.		

Madde 41 – Kanunun 30 ve 40 ncı maddelerinde gösterilen hayvan, araba ve motörlü nakil vasıtaları da tahrir edilir ve cetvelin istisna hanesinde gösterilir.

Madde 46 – Tahrir yapılmıyan senelerde tahrir heyetleri erlerin son yoklama zamanında merkeze gelen köy ihtiyar heyetlerinin seçecekleri adamları ve merkezde bu işleri gören belediye memurları Milli Müdafaa mükellefiyeti komisyonuna çağrılır ve aşağıdaki yazılı işler yapılır.

a) Telef ve harap olanlarla başkasına devir vesair sebeplerle elden çıkarılan nakil vasıtalarıyla yeniden alınan nakil vasıtaları defter üzerinde düzeltilir. (Bu değişiklikleri kayıt için kütük defterleri yazılırken her şahsa ait hanede kafi boşluk bırakılmak lazımdır.)

b) Tahrir zamanında her hangi sebeple yazılamayan vasıtalar yeniden kaydedilir.

c) O senenin II nci Kanunu başında kanunun 25 inci maddesinde yazılı asgari yaş haddine giren hayvanları tahrir esaslarına göre tesbit ve kütük defterine kaydedilir.

C - Nakil vasıtalarına ve teferruatına kıymet takdiri

Madde 52 – M. M. Mükellefiyeti Komisyonları her sene II nci Kanunun başında her nevi at ve öküz arabalarıyla bunların koşum takımları ve teçhizatına ve hayvanların eğer, semer, hamut, keçe, çul, yular vesair teçhizatına mahsus olmaküzere nümunesine göre bir fiyat cetveli tanzim ederek askerlik şubeleri vasıtasıyla askerlik dairelerine gönderirler. Askerlik daireleri mıntakalarındaki komisyonlardan gelen fiyat cetvellerine göre vasati bir fiyat tesbit ederler. Bu vasati fiyat cetvelinin birer sureti komisyonlara ve Milli Müdafaa Vekaletine gönderilir. Bu fiyatlar tazminata esas olur.

Madde 53 – M. M. Mükellefiyeti yolu ile alınacak 10 yaşından aşağı muhtelifcins hizmet hayvanlarının bedeli: evsafına, ırklarına, hizmetlerine, teşekkülât, kudret ve beden ölçülerine ve rayici beldeye nazaran bir evvelki senenin mubayaasının vasati fiyatları ve ileriki senenin rayicine göre beş yaşındaki hayvanın kıymeti esas tutularak on yaşından aşağı olan hayvanların fiyatı tayin ve yeni sene bütçesine dercedilir.

On yaşında ve daha yukarı yaştaki hayvanlara gelince:

1 - Aynı ebad dahilinde olup yaşları 10, 11 ve 12 olanlar için bütçeye konulan fiyattan % 25 nispetinde; yaşları 13 ve daha yukarı olanlar için bütçedeki fiyatlardan % 60 a kadar tenzilat yapılır.

2 - (**Değişik: 24/12/1942 - 2/19214 K.**) Komisyona getirilen muhtelif cins hizmet hayvanlarından faaliyet, seyir ve hareketi cüzi şekilde bozacak amudiyet bozukluğu, topallığı mucip olmıyan sert kemik şişleri (Süro, form, eparven) ve yumuşak şişler (Molet, Vasigom) ve nişane terk etmiş dağlar gibi muayyebat gösterenler için komisyonca takdir olunacak bir miktar para indirilebileceği gibi; Ziraat Vekaletince damızlığa ayrılmayıp satılmasına müsaade edilmiş safkan Arap, safkan İngiliz ve safkan Angloarap hayvanları ve yarışlarda muvaffak olmuş veharalardan satılmış veya dışarıdan getirilmiş safkan veya yarımkan fevkalade vasıfları haiz hayvanlar da % 25 den fazla olmamak şartıyla komisyon tarafından daha yüksek fiyatla alınabilir.

Komisyonca takdir edilen kıymet % 25 den ziyade ise bu gibi hayvanlar ancak Milli Müdafaa Vekaletinin tasvibi ile alınabilir.

3 - Mübrem teçhizatlarıyla beraber alınan vasıtaların kıymetine bu teçhizatın fiyatları ilave edilir.

Ordu ihtiyacı için Milli Müdafaa Mükellefiyeti yoluyla alınacak hayvanların asgari beden ölçüleri

<u>Hayvanın hizmeti</u>	<u>Nev'i</u>	<u>Beden yüksekliği</u>		<u>Göğüs çevresi</u>	
Süvari saf bineği	Beygir	1,43	en aşağı	1,60	en aşağı
Topçu bineği	"	1,40	" "	1,57	" "
Sair binekler	"	1,38	" "	1,53	" "
Sahra top (Çengel					

ve şıvgar)	"	1,50	" "	1,70	" "
Sahra top (Dip)	"	1,55	" "	1,75	(Ağırlığı en aşağı 500 kilo)
Dağ top	Katır	1,43:1,50	" "	1,63	en aşağı
Süvari Mt.	Beygir	1,35	" "	1,50	" "
Nakliye koşumu	"	1,30	" "	1,47	" "
Nakliye koşumu	Katır	1,30	" "	1,47	" "
Makineli tüfek ko- şumu	Beygir	1,30	" "	1,45	" "
Makineli tüfek ko- şumu	Katır	1,30	" "	1,45	" "
Mekkari	Beygir	1,30	" "	1,42	" "
"	Katır	1,30	" "	1,42	" "

Madde 58 – Köylerde nahiye müdürleri ve muhtarlar, şehir ve kasabalarda belediye ve zabıta memurları, evvelce tahrir için getirilmemiş olan kaçak nakil vasıtaları varsa bunları da kamilen toplayarak M. M. mükellefiyeti komisyonu merkezine götürmeğe mecburdur. Nakil vasıtalarını sahipleri getirir. Sahipleri bulunmayan nakil vasıtaları ihtiyar heyetlerinin tayin edeceği şahıslar tarafından getirilir. Askerlik şube merkezine veya tesellüm heyeti merkezine gelin-ceye kadar hayvanların iaşeleri ve motorlu vasıtaların mevaddı mahrukası vasıta sahiplerine aittir.

Madde 68 – Milli Müdafaa Mükellefiyeti Komisyonlarında veteriner bulunmadığı ve mallein tatbik edilemediği takdirde, bu gibi hayvanların sevk evrakına ve eşkal hanelerine meşruhat verilerek mürettep buldukları hayvan depolarında veya kıtalarda malleine tabi tutulurlar.

(Ek: 9/4/1945 - 3/2397 K.) Bununla beraber, komisyon, getirilen hayvanlar arasında;

a - Burun akıntısı olanı,

b - Ön veya arka bacakları ile gövdelerinde, tesbih şeklinde ve birbirine yakın şişcikler bulunanı,

c - Pek düşkün ve yürüyemeyecek bir halde olanı,

ç - Güçlkle nefes alanı veya tabii olmıyan bir şekilde sık sık soluyanı,

d - Yürürken gırtlğından, etraftan işitilecek bir şiddetle, ses çıkarını,

e - Kılları düşmüş olanı veya uyuz belirtileri göstereni, görürler ise, bunları göndertmiyerek, her halde bir veterinere muayene ettirir- ler. Bunun için, en yakın askeri veya mülki makama başvurarak bir veteriner getirtilir ve veteriner gelinciye kadar, hastalığın diğer hayvanlara ve insanlara bulaşmaması için, hemen, o yer belediye veya ihtiyar kurulu eliyle, bu gibi hayvanlar, emin bir yerde tecrit edilerek bakım altına alınır.

Madde 69 – Tek tırnaklı ve çift tırnaklı hayvanlar için tatbiki gereken ve ordu hayvanlarının bulaşık hastalıklara karşı korunmasına matuf olan aşı ve serumlar hayvan depolarında veya kıtalarda veterinerler tarafından tatbik olunur.

BÖLÜM : 5

Şahsi Mükellefiyet

Madde 87 – Müfreze komutanları kıtalarına refakat eden kılavuz, sai, sürücü gibi şahsi mükellefleri ve bunların hayvanlarını, bedelleri alacakları tazminattan mahsup edilmek üzere, kıta eratı ve hayvanları gibi iaşe eder.

BÖLÜM : 6

İskan ve konaklama mükellefiyeti

Madde 91 – Milli Müdafaa Mükellefiyeti Komisyonları her üç senede bir defa kolordu komutanları tarafından gönderilen modele tevfikan iskan ve konaklama için temin edebilecekleri binaları gösterir iki nüshalı bir cetvel tanzim ederler. Bu cetvellerde toplu bir

halde iskana müsait bulunan meskenlerle köylerde ve müstemilatında perakende bir halde olan meskenler tefrik olunur ve bu cetvellere aşağıdaki izahat yazılır.

I - Subaylar için ahali evlerinde temin olunabilecek olan odalar.

II - Erbaşlarla erler için yatacak yer miktarı ve konacak mesken miktarı.

III - Ahırlar, garajlar vesair barındırma mahalleri ve bunların alabilecekleri canlı cansız nakil vasıtaları miktarı.

IV - Ahaliye, Devlete, belediyelere ait ev, müessese, ahır ve melce olabilecek sair mahallerde konaklayabilecek insan ve yerleştirilebilecek hayvan ve malzemenin miktarı;

Şu kadar ki işbu mahallerden, sahipleriyle kullananların kendileri ve hayvan ve eşyaları ve iktisadi faaliyetleri için lüzumlu olan mahaller mahfuz tutulur. Kendi masraflarıyla garnizonlarının veya memuriyetlerinin buldukları mahallerde ikamet eden subaylarla askeri mensuplarının işgal ettikleri hususi evlerde memuriyet ve rütbeleri mukteziyatına göre 92 nci maddede yazılı işgal hakları olan miktar nispetinde süknâ mükellefiyetinden istisna edilirlerse de bu miktarı tecavüz eden kısmında iskan ve konaklama mükellefiyetine tabi olurlar. Ancak bunların ailesi efradının ikametine lazım gelecek odalar müstesna tutulur.

İSKÂN MUAFİYETLERİ NİZAMNAMESİ

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi : 27.12.1934, No : 2/1777

Dayandığı Kanunun Tarihi : 14.6.1934, No : 2510

Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi : 5.1.1935, No : 2898

Yayımlandığı Düsturun Tertibi : 3, Cildi: 16, S. 367

III

Gümrük muafiyetlerinin tatbik suretleri

Madde 22 – Muhacir ve mültecilerin kanununun 31 ve 32 nci maddeleri mucibince gümrük muafiyetinden istifade edebilmeleri için muhacir kağıdından maada mahallin vali veya kaymakamlığınca bir de (Gümrük muafiyet kağıdı) tanzimi mecburidir.

Muafiyet kağıdı gümrük dairesine gelmiş olan muhacir ve mültecinin kanununun 31 inci maddesine dahil eşyası ve hayvanları başka bir muameleye tabi tutulmaksızın gümrükçe derhal serbest bırakılır.

Ancak 31 inci maddede gösterilen miktarları tecavüz eden eşya ve hayvanlar ile 32 nci madde hükümlerine dahil eşya ve hayvanlar için ayrıca bir de ithalat beyannamesi vererek muamelelerini ikmal ettirmek ve gümrük resmini ödemek icap eder.

Madde 23 – Gümrük daireleri muafiyet kağıdı kendisine gelmiş olan muhacirlerin ve mültecilerin eşya ve hayvanlarını süratle ve diğerlerine tercihan çıkarmağa ve azami kolaylık göstermeğe mecburdurlar.

Madde 24 – Muafiyete dahil eşyaları ve hayvanları tayin ve takdir etmek vazife ve mesuliyeti (Muafiyet kağıdı) veren makamlara aittir.

Madde 34 – Temiz olan memleketlerden gelen muhacir ve mültecilerin getirdiklerli hayvanların menşe, ve sağlık şehadetnamesi bulunmadığı takdirde bunlar hakkında 1234 numaralı Hayvan Sağlık Zabıtası Kanununun 6 ncı maddesi dairesinde muamele ifa olunur.

HAYVAN SAĞLIK MEMURLARI MEKTEBİ VE BU MEMURLARIN VAZİFE VE SALAHİYETLERİ HAKKINDA NİZAMNAME (1)

(1) Her ne kadar, bu tüzüğün dayanağını teşkil eden 3203 sayılı Kanun yürürlükten kalkmış ise de, 6.3.1985 tarih ve 3161 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi gereğince bu konuda yeni tüzük çıkıncaya kadar bu tüzüğün söz konusu kanuna aykırı olmayan hükümleri uygulanacaktır.

Bakanlar Kurulu Kararının Tarihi :	14.5.1941,	No : 2/15799
Dayandığı Kanunun Tarihi :	6.3.1985,	No : 3161
Yayımlandığı R. Gazetenin Tarihi :	28.5.1941,	No : 4819
Yayımlandığı Düsturun Tertibi :	3,	Cildi: 22, S. 336

İKİNCİ FASIL

HAYVAN SAĞLIĞI MEMURLARI

(I) *Kara hudut mıntakalarındaki vazifeler*

Madde 24 – Kara hudut mıntakalarına tayin edilen hayvan sağlık memurları kendi iş mıntakası dahilinde ve hududun 15 kilometre derinliğindeki sahada mevcut büyük ve küçük baş hayvanları Sağlık Zabıtası Kanununa dahil hastalıklar bamından daimi murakabe altında bulundururlar. Bu maksatla :

A) Hayvanları seriri ve icabında termometre tatbıkı suretiyle muayene ederler.

B) Komşu hükümetlere yapılmış olan mukaveleler ve Hayvan Sağlık Zabıtası Nizamnamesinin 36 ncı maddesi hükümlerine göre hudut mıntakası dahilinde hayvanlarla daimi olarak kalmak üzere bu mıntakaya giren hayvanların damga, kayıt ve tescil işlerini yapmakla mükellef bulunan memurlara bu hususlarda yardım ederler,

C) Hudut, kapı, iskele veya istasyonlarda muamelesi ikmal edildikten sonra Türkiye'ye giren veyahut Hayvan Hareketleri Talimatnameleri mucibince ecnebi memleketlere ihraç edilmek üzere hinterlanttan hudut mıntakasına dahil olan hayvanların bu mıntakadaki seyir ve hareketlerini takip hususunda bağlı buldukları makamlardan verilecek emirlere göre iş yaparlar,

Ç) Bağlı buldukları teknik makamın vereceği emir ve program dahilinde her ayın on beş gününü yukarıdaki fıkralarda yazılı işlerin ifasına tahsis ederler. Bu program dahilinde hangi tarihlerde nerelerde ne iş gördüklerini kendilerine verilen bir iş cüzdanına kaydederek usulüne göre salahiyyetli makamlara tasdik ettirirler,

D) Muayene ve kontrol esnasında sıhhat alametlerinde görecekları her değışikliğı ve hastalık veya hastalıktan şüpheli halleri bağlı buldukları veteriner teşkilata en seri vasıta ile haber verirler ve icrasına salahiyyetli buldukları ilk tedbirleri alırlar.

(II) *İthalat ve ihracatta kapı, iskele, istasyon mevkilerinde ve tahaffuzhanelerdeki vazifeler*

Madde 25 – Hayvan sağlık memurlarının kapı,iskele,istasyon mevkilerinden yapılacak ithalat ve ihracat ile tahaffuzhanelere ait vazifeleri aşağıda gösterilmiştir:

A) İthalatta tahliyeden evvel ve deniz ve kara vasıtaları dahilinde yapılacak muayenelerde veterinerlere refakat ve hayvanların muayenesi esnasında zabt ve raptın temini, derecelerinin alınması, muayenelerin kolaylaştırılması, vesikaların tetkıkı gibi kanun ve nizamların ihtiva ettiği ve fennin lüzum gösterdiği esaslar dahilinde veterinerin emirlerini aynen yapmak,

B) Hastalık veya hastalıktan şüpheli hallerde kanun ve nizamname mucibince hayvanların reddi, itlafı, defni ve imhası, tathir ve dezenfeksiyon gibi tabi olacakları bütün muameleler hakkında veteriner tarafından verilecek emirleri yapmak,

C) Nakil vasıtalarından tahliye sırasında ve sahilden yahut kara kapı ve istasyonlarından son muayene mevkiine veya tahaffuzhaneye sevkleri esnasında hayvanlara nezaret; eşkalinin alınması,numaralanması, kayıt ve tescilleri gibi nihai muayenenin icap ettirdiğı bütün hazırlıkları ve hayvanların bu mevkilerde buldukları müddetçe her bakımdan nizam ve intizamı temin etmek,

Ç) Son muayene mevkilerinde veteriner tarafından yapılacak muayenelerde hararet derecelerine bakmak, tetkikat icrası için kan ve süt gibi laboratuvara gönderilecek maddeleri almak ve ambalajlarını yaparak göndermek, veteriner tarafından tatbik edilecek reaktiflerin

tatbıkında zapturaptı temin ve her türlü karışıklığı bertaraf etmek üzere verilecek direktifler dairesinde tedbirler almak,

D) Hayvanların ecnebi memleketlere ihracı veya sahillerde bir iskeleden diğer bir iskeleye geçirilmesi esnasında kanun, nizamname ve hayvan hareketleri talimatnameleri mucibince zapturaptın teminine, tescil muamelesinin yapılmasına ve intizamın muhafazasına mütaallik hususlarda veterinerlere yardım ve ondan alacakları emirler dahilinde hareket etmek,

E) Türkiye'ye sokulacak ve Türkiye'den çıkarılacak hayvan maddelerinin muayenesi ve vesikalarının kontrolü ve bilhassa balyelerin veya parçaların numaralanması ve laboratuvar muayenesi için parça alınması ve bunların ambalajı ve laboratuvara gönderilmesi ve neticelerin takibi hususlarında veterinerin direktiflerine göre iş yapmak.

F) Hudut ve savahil mıntakasındaki ithal, ihraç mevkileriyle iskele, rıhtım, istasyon gibi hayvan irkap ve tahliye edilen yerlerin hayvan hareketlerini mütakıp temizlenmesini dezenfeksiyonu işlerini yapmak ve yaptırmak.

(III) İç memleket hayvan hareketlerindeki vazifeler

Madde 26 – Hayvan sağlık memurlarının iç memleket hayvan hareketlerine ait vazifeleri aşağıda gösterilmiştir:

A) Münferiden hizmet gördükleri herhangi bir mevkiden hareket edecek veya muayene istasyonundan geçecek olan hayvanların birer birer muayenelerini yapar ve vesikalarını kontrol ederler. Bu muayenelerde Hayvan Sağlık Zabıtası Kanununa dahil hastalıklardan, birisini buldukları veya şüphe ettikleri takdirde yetkileri dahilindeki ilk tedbirleri alır ve keyfiyeti bağlı buldukları veterinerlere veyahut mahallin mülkiye amirine en seri vasıta ile bildirirler.

B) (**Değişik : 26.1.1973 - 7/5680 K.**) Hayvanların belgeleri tam, uygun ve hayvanlar sağlam bulunduğu takdirde, menşe şahadetnamelerini veya sağlık raporlarını (Hayvanlar ve belgeler muayene edilmiş, tam ve sağlam bulunmuştur.) kaydiyle vize ederler, altlarına açık adreslerini yazdıktan sonra resmi mühürle ve imzalarıyla tasdik ederek hayvanların geçmesine izin verirler ve durumu en seri vasıta ile bağlı buldukları veterinerlere, veteriner yoksa mülkiye amirine bildirirler.

Ç) (**Ek : 26.1.1973 - 7/5680 K.**) Hayvan park ve pazar kurumlarında, yönetmeliği gereğince idare amirliğince verilecek direktifler dairesinde hizmet görürler.

(IV) Müteferrik vazifeler

Madde 27 – Veteriner teşkilatının daimi murakabesi altında bulundurulması icap eden pazar, panayır gibi hayvan alım satımı yapılan yerlerin, süthane, inekhane, hanlar, canbaz, arabacı ve kiracı ahırları ve menzilhane gibi toplu hayvan bulundurulmuş mevkilerin ve buralarda kullanılan bütün vasıtaların intizamı, temizliği, dezenfeksiyonu hususlarında ve sair teknik hususlarda belediyelere ve halka ait mükellefiyetlerin tatbıkını kontrol ederek neticelerini bağlı buldukları veteriner teşkilatına bildirirler.

Madde 28 – Müstakillen vazife gördükleri mevkilerde Hayvan Sağlık Zabıtası Kanununa dahil hastalıklardan şüphe veya bunlardan birini tesbit ettikleri takdirde derhal yetkileri dahilindeki ilk tedbirleri alırlar ve keyfiyeti en seri vasıta ile mafevk teknik veya idari makama bildirirler.

Madde 29 – Nakliyat yapan arabacıların ve jandarma eratının Hayvan Sağlık Nizamnamesinin 45 inci maddesiyle Mücadele Talimatnameleri mucibince tabi buldukları mükellefiyetleri tatbik etmelerini temin ve aksi harekette bulunanlardan alakalı makamları haberdar ederler.

Madde 30 – Kendi mıntakalarındaki hayvan hastalıklarının ihbar, istihbar ve fiyasyon (Hastalığın nereden geldiğini araştırma) işlerinde Hayvan Sağlık Zabıtası Nizamnamesiyle vazifeli kılınan kimseler gibi vazifeli ve mesuldürler. Ve haber aldıkları

hastalık mahalline hiç bir emir beklemeden giderek salahiyyetli buldukları ilk tedbirleri almağa mecburdurlar.

Madde 31 – Kendi mıntakaları dahilindeki köylerin ve çiftliklerin yalıklarını, sulaklarını, mer'alarını, ağıllarını, süt sağılan yerlerini ve süt sağım kablalarını ve güğümlerini kendisine verilen program dahilinde muayene ve evvelce ihtiyar heyetlerine ve diğér ilgililere bu hususta verilen emirlerin tatbik edilip edilmediğini kontrol ederek neticesini üst makama bildirir ve ayrıca köy defterine de kayıt ve imza ederler.

Madde 32 – Kendilerine verilecek program dahilinde hayvanların bakımı, hayvan barındırılan yerlerin sıhhi icaplara uydurulması ve hayvanların sıhhi durumlarının tetkik ve takibi hususlarında köylüyü tenvir ederler.

Madde 33 – Muayenelerde köyün veya çiftliğin büyük ve küçükbaş tek ve çift tırnaklı hayvanlarını ve kanatlılarını elden geçirirler. Ve icabına göre termometre tatbik etmek suretiyle seriri muayene yaparak Hayvan Sağlık Zabıtası Kanununa dahil hastalıkları araştırırlar.

Madde 34 – Mıntakayı teşkil eden köylerin çiftliklerin münferit ağılların sayısı topoğrafik vaziyetleri yolları ve mevsim de gözönünde tutulmak şartıyla sağlık memurlarının kendi mıntakalarını hiç olmazsa senede üç defa devir ve teftiş etmeleri mecburidir. Kendilerine verilecek iş programı bu esasa göre hazırlanır.

İKİNCİ KISIM

Hastalık zuhurunda veya şüphe halinde hayvan sağlık memurlarının tatbikına salahiyyetli buldukları tedbirler ve yapacakları işler

Madde 35 – Tarama veya mıntaka muayeneleri esnasında tesadüf edilen hastalık ocaklarına veya herhangi ihbarla yahut üst makamdan verilen emirle hastalık mahalline giden sağlık memuru ilk iş olarak:

A) Haber verilen hastalığın hangi yerden çıktığını ve kimin tarafından haber verildiğini,

B) Hastalık zuhur eden hayvanların nevini,

C) Hastalığın hangi tarihte çıktığını ve hasta hayvanların sahibini,

Ç) Mevcut hasta hayvanlarla hastalık haber alınıncaya kadar ölenlerin sayısını,

D) (**Değişik : 26.1.1973 - 7/5680 K.**) Hastalığın belirtilerini ve şüphe ettiği hastalığın adını.

E) Hastalığın intişar dairesini ve civar köy, çiftlik ve meradaki hayvanlar arasında yayılma derecesini tahkik ve tesbit ederek en seri vasıta ile mafevk teknik veya idari makama bildirirler.

Madde 36 – Hayvan Sağlık Zabıtası Nizamnamesinin 53 üncü maddesinin muhtelif fıkralarında gösterilmiş olup hastalık zuhurunda zabıta, köy ihtiyar heyetleri ve hayvan sahipleri tarafından yapılacak mükellefiyetleri ve alınacak tedbirleri noksansız olarak tatbik ettirirler.

Madde 37 – Hastalık çıkan veya şüphe edilen mahalle muvasalat eden veterinere 35 ve 36 ncı maddelerdeki hususlardan neler yapılmış olduğunu bildirmekle beraber Hayvan Sağlık Zabıtası Nizamnamesinin 54, 55, 56, 58, 59, 61, 62, 64 ve 65 inci maddeleri hükümlerinin tatbikında veterinerin vereceği direktiflere göre hareket ederler.

(**Ek : 26.1.1973 - 7/5680 K.**)

Veteriner hekim olmayan yerlerde,yetkileri içinde ilk tedbirleri alırlar ve durumu en seri vasıta ile bağılı buldukları veteriner teşkilatına bildirirler.

Madde 38 – (**Değişik : 26.1.1973 - 7/5680 K.**)

İhbarı mecburi salgın ve paraziter hastalıklara karşı tedavi ve koruma maksadıyla yapılacak aşılama, seromlama ve ilaçlama işlerinde veteriner hekimlere yardım ederler.

Madde 39 – Veteriner tarafından teşhis vazı için yapılacak otopsilerde gerek kadavralardan parça, gerek aktif veya pasif mücadelelerde canlı hayvanlardan kan ve süt gibi marazi madde alınmasında ve ambalajında veterinerlerin direktifleri dairesinde hareket ederler.

(Ek : 26.1.1973 - 7/5680 K.)

Veteriner hekim olmayan yerlerde, gecikmelere meydan vermemek üzere, gerekli marazi maddeleri usulüne göre alırlar ve bağlı olduğu veteriner teşkilatından alacağı direktife göre hareket ederler.

Madde 40 – Gerek hudut ve sevhilde, gerek iç memlekette hayvan sağlık zabitasının istihdaf ettiği hastalıklara karşı kanun, nizam ve talimatnamelerle tesbit olunan mücadele tekniklerinde:

- A) Hayvanların kayıt ve tescili,
 - B) Derecelerinin alınması,
 - C) Tefrit, tecrit, itlaf, imha ve meraların tahdidı,
 - Ç) Kordonların tesis ve ilgası,
 - D) Kendilerine verilen salahiyetler dairesinde aşı ve seromların tatbiki,
 - E) Tathir ve dezenfeksiyon icrası,
- gibi işleri veterinerin nezareti altında yaparlar.

ÜÇÜNCÜ KISIM

(I)

Mezbahalardaki vazifeler

Madde 42 – Hayvan kesilmeden evvel ve kesildikten sonra etlerin muayenesiyle mükellef veteriner veya hekimler bulunan mezbahalarda sağlık memurları:

A) Kasaplık hayvanların mezbahaya sevklerini ve şahadetnamelerini ve ayakta muayenelerini,

B) Hayvanların kesimden evvel tabi oldukları muayyen bekleme ve karantina müddetinde sıhhi durumlarının tetkik ve takibini ve mezbaha salonuna sokulmalarını, bu salonda nizam ve intizamın mürakabesini, kesme ve yüzme esnasında derilerin zedelenmemesini,

veterinerin veya hekimin nezareti altında ve vereceği direktifler dairesinde icra, tetkik ve temin ederler.

(II)

Müesseselerde ve hayvan hastahanelerindeki vazifeler

Madde 45 – (Değişik : 26.1.1973 - 7/5680 K.)

Hayvan sağlığı memurları, bakteriyoloji enstitüsüyle laboratuvarlarda takım, kültür vasatları, kan alma , otopsi, serom dekantasyonu, virus zerki, dil epiteli alınması, defterlerin kayıt ve tescili, serom ve aşı hazırlanmasına ait fenni kayıtların düzenlenmesi, fenn' alet ve edevatın iyi muhafazası, cam aletler yapılması, mikrop boyanması ve mikrotom işlerinde tecrübeye tabi hayvanlarla tecrübe hayvanlarının umumi hallerinin takibi hususunda laboratuvar şeflerinin vereceği direktifler dahilinde çalışırlar.

(III)

Hayvan ıslah ve teksir işlerindeki vazifeler

Madde 48 – (Değişik : 26.1.1973 - 7/5680 K.)

Kurs gören hayvan sağlığı memurları, verilecek program ve direktif gereğince hayvanlarda suni tohumlama uygulaması yaparlar ve suni tohumlama istasyon ve

laboratuvarlarında teknik hizmetlerde görev alırlar. Tabii tohumlama uygulamasında verilecek program ve direktif gereğince görev yaparlar.

Madde 49 – Köylerde sifad yapan halk aygırlarının ve köy boğalarının damızlık şahadetnamesi olup olmadığını tetkik ederek neticesini amirlerine bildirirler.

Madde 50 – (Değişik : 26.1.1973 - 7/5680 K.)

Devlet ve halk damızlıklarından gebe kalan hayvanların doğum neticelerini takip ve tespit ederler.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Umumi ve usuli hükümler

Madde 53 – Hayvan sağlık memurları her ne maksatla olursa olsun münferit veya müçtemi hayvanlar için menşe şahadetnamesi ve sağlık raporu gibi vesikalar veremezler.

Madde 54 – Hayvan sağlık memurları sığır vebası, şarbon, yanıkara ve barbon aşılarını ve tüberkülin, mallein gibi reaktifleri tatbik edemezler.

Madde 55 – Hayvan sağlık memurlarının hayvan sağlık memurları mektebinden şahadetname almış olmaları şarttır.